

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a laptulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy I hasfős petít sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyitólír sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyom-
 dászatban és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Cselédeink.

Fiatal olvasóim alkalmasint ajkukat bigy-
 gyesztik és a tulsó oldalt fogják böngészni, mihelyt
 cikkemnek keveset mondó, de sokat jelentő címét
 elolvasták. Hát csak tessék ifju hölgyeim és uraim.
 Nem rontom a mulatságukat avval, hogy ezt a
 témát töviről hegyire kidolgozzam, mert akkor
 még a hirdetési rovat is kiszorulna ebből a lapból.
 Hanem azt egy szóra is elhibetik, hogy nekünk
 öregeknek a cselédügy roppant sok gondot okoz.
 Napról-napra, kora reggeltől késő estig nem
 nyughatunk ettől a világesapástól. Mint valami
 bűzös gáz beleveszi magát a ruhánkba, mert nincs
 jól kitisztítva, az ételünkbe, mert nincs jól meg-
 főzve, a zsebünkbe, mert minden kis összegből
 sápot szednek, a szobánkba, mert nem törlik le
 rendesen a butorokat, a gondolkozásunkba, mert
 folyton-folyvást bíraskodni kell, a szeretetünkbe,
 mert nem vigyáznak kellőleg a gyermekeinkre és
 a szerelmünkbe, mert a ház asszonya el van ke-
 serevedve az örökös perpatvartól.

Tiszta lehetetlenség ezt megszokni. Nincs az
 a fegyelmezett idegzett ember a világon, kit ki
 ne hozna a sodrából ez az örökéletű polypus. A
 legszélidobb lányka férjhez megy és rövid néhány
 év alatt a cselédek miatt olyan harapós menyecske
 lesz belőle, mintha már is anyós volna. A leg-
 otthonlább férfi megnőtül és egyszerre csak ott
 látni őt a nyilvános helyeken, kifutva otthonából
 a cselédügy. Nagy vagyon, nagy ész, nagy türe-
 lem mind nem segít ezen a súlyos bajon.

Biztos társadalmi pozíciómát én ősmammuth
 otthagytam, mert mindenki azt mondta, hogy
 városban könnyebb cselédet kapom. Hát hiszen
 kapni eleget, de mi hasznunk nekünk a folytonos
 csereberéből? Eppen semmi, legfeljebb más a neve,
 de az értéke ugyanannyi.

Türni persze sokat lehet, de nem mindent
 és nem a végtelenségig. Különben is a türelmes
 elnézés csak intelligens emberrel szemben van
 helyén. A műveltség alacsony fokán álló egyén
 a türelmet gyávaságnak értelmezi és jaj annak
 az asszonynak, kire a cselédje rákap, hogy tehet
 vele, a mit akar.

Nagyon régen volt, mikor mint segédorvos

szolgáltam az önkéntességi évetem, akkor tapasztal-
 tam, mit ér a barátságos elnézés. A csapat-
 szolgálat tanulmányozása végett beosztottak a
 33-ik ezredhez, a hol a reggelenként jelentkezni
 szokott gyengélkedők orvosi megvizsgálását rám
 bízta. Mindjárt észrevettem, hogy a jelentkezők
 fele csak pihenni akar. De hát miért is ne pi-
 henessen az a szegény baka egy napig! gon-
 doltam és beirtam a maródkönyvbe: bleibt 24
 Stunden dienstfrei. És ime már a negyedik vagy
 az ötödik napján ottlétemnek, reggel nem kevesebb,
 mint ötvennégyen jelentettek maródit, holott máskor
 sohase jött több öt-tíznel.

Persze, hogy hamarosan lehullt az én ultra-
 humanisztikus buzgóságom.

Szakasztott mását ennek a kis históriának
 tapasztalhatjuk cselédeinknél akár minden órában is.

Ugyebár nem könnyű kereszt vállainkon a
 cselédügy. És még ezeznél is komolyabb ve-
 szélylyel fenyeget, ha nem rendezük legalább
 azt a részét, a melyet rendezni lehet. Új cseléd
 jön a házba, talán észre se vesszük, hogy a szeme
 kissé piros és ime egy-két hét múlva gyermekeink
 megkapják egyikét a legmakacsabb, mert leg-
 nehezebben gyógyítható szembetegségeknek — a
 trachomát. Vagy más esetben olyan házból jött
 a cseléd, a hol valami más ragadós betegségben
 szenvedett valaki és azt hurcolja be hozzánk.

Ezt már nem szabad tűrni, ez ellen védekezni
 kell és lehet is tenni róla.

Hatósági szabályrendelet alapján kényszeri-
 teni kell minden cselédet, hogy szolgálatba lépés
 előtt orvosi szemlének vessen alá magát, még
 akkor is, ha előbbi helyén csak rövid ideig
 szolgált. Az orvosi szemléért a cseléd ne fizessen
 semmit sem, nehogy takarékosságból kijátszsa
 a törvényt. Cselédkönyvet egyik hatóság se adjon
 ki másképen, mint hogy előbb a szolgálatot
 kereső saját egészségügyi közegével megvizs-
 gáltassa és ezt a könyvben jeleze is. Hogy a
 hatósági orvost és a cselédet is megkíméljük az
 esetleg tulsok munkától, megengedhető volna,
 hogy helyváltoztatásnál az illető család háziorvosa
 vizsgálja meg a cselédet, mikor szolgálatba lép
 és ezt bejegyezhesse a cselédkönyvbe.

A meddig a cseléd szolgálat nélkül van, —
 kivéve, ha szüleinél tölti ezt az időt — hetenként
 legalább egyszer vizsgálja meg az ő egészségi
 állapotát a hatósági orvos.

Ennek a keresztültvitelével és állandó ellen-
 őrzésével a főkapitányi illetve főszolgabírósi
 hivatalt kellene megbízni.

Kabos Márton.

Városi közgyűlés.

Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága
 folyó hó 5-én közgyűlést tartott, amelyen a törvényha-
 tósági bizottság tagjai csekély számban jelentek meg,
 amely körülmény a folyamatban lévő aratási időszaknak
 tulajdonítandó.

A közgyűlést Trischler Ferenc polgármester fél tíz
 órakor nyitotta meg és üdvözlővén a megjelent bizott-
 sági tagokat, a jegyzőkönyv vezetésével Gyurisits György
 városi főjegyzőt, a szólni kívánók feljegyzésével Gallé
 Dániel aljegyzőt bizta meg.

A tárgysorozat első pontja a polgármester jelentése
 volt a városi köztügyek állapotáról, a melyet Dekker
 Pál városi tanácsos, polgármester-helyettes olvasott föl.

A köztügyek minden állapotára részletesen kiter-
 jeszkedő jelentésben a polgármester tudomására hozza
 a közgyűlésnek, hogy városunk közönsége Petőfi halá-
 lának félszázados fordulóján, múlt hó 30-án fényes
 emléktünnepélyt rendezett és hogy Császka György ka-
 locsai érseket negyedszázados püspöki jubileuma alkalmá-
 ból a város közönsége nevében üdvözölte, a melyre
 igen megleghangu köszönő sorokat kapott válaszul. A
 főpásztor levelét lapunk mai számában egész terjedel-
 mében közöljük.

Kiterjeszkedett a jelentés a közegészségügy álla-
 potára, a mely elég kedvező volt. A vörheny csak
 szórványosan jelentkezett. A szegényházban 101 egyén
 nyert városi ellátást. A köztisztaság kielégítő volt. Egy
 tinó lépfenében hullt el, egy kóbor és veszettnek látszó
 eb pedig megmart egy embert, a kit azonnal a fővárosi
 Pasteur-intézetbe szállítottak. Az elmúlt évnegyvedben 27
 pár lépett házasságra. Tüzeset nem fordult elő.

A polgármesteri jelentéshez Donoszlovits Vilmos
 dr. szolt hozzá. A jelentést tudomásul veszi és ennek keretén
 kívül a III. oszt. ker. adó kivetésével megbízott bizottság
 eljárását kritizálja. Nem akarjuk a beszédben az adóki-
 vető bizottság eljárására mondott drasztikus kifejezéseit
 reprodukálni, csak annak kijelentésére szorítokunk
 ezúttal, hogy az adókivető bizottság eljárása még sem
 lehetett közbotrányt okozó, mert biztos tudomásunk
 szerint az adókivető bizottság annyira méltányosan járt
 el, hogy az idén III. o. kereseti adó címén az előző
 évekkel szemben 800 frrtal kevesebbet vetett ki.

A „BÁCSKA” tárcája.

Távolból.

Nem is tudom, mikor, régen volt már, régen,
 Mikor ott jártam a szabad, nyílt vidéken:

Duna, Tisza tájon . . .
 Elszorúl a szívem, ha rá gondolok, hogy
 Tán többé nem látom!

Mert távol van *omnan* az én kis lakásom . . .
 Száz erdős balom van *itt* egy rakáson,
 Gyönyörű vidék ez!
 Mégsem vagyok boldog, nem tudom: szívem itt
 Csak bánatot érez . . .

Nem szokik meg lelkem, — hiába, hiába . . .
 Csak sínylik, csak sínylik hosszú bánatába,
 Mint a cédrus, melyet
 Libanon ormáról homokos pusztába
 Idegen ültetett! . . .

Minden bokron, cserjén csendül madáréneke,
 Mindenfelé másképp, bármerre is nézek
 S apró tarkaságok;
 Mégis szebb a rónán, hogyba nyári estén
 Pásztorlitzet látok . . .

Habzó forrás mellé a fűbe lefekszem,
 Fáradtan, lankadtan behunyom két szemem,
 S elfog bűvös álom;
 Elvisz innen messze a képelet szárnya:
 Édes szülőföldem, délibábos Bácska
 Tündérpépet látom!

Szabadka Gyula.

A JÓ BARÁT.

Örzi és Gyuri, a családi nagy ebéd után, közös
 egyetértéssel kiesttek a kastély körüli park végén, annak

egyik sarkában épült lugasba. Senki sem vehette föltek
 ezt rossz néven, mivel az egytől ily discret örömeihez
 joguk volt már. Két hét óta járnak jegyben, esküvőjük
 pedig a jövő hét hetfőjén lesz. Ma pedig szerda lévén,
 alig egy pár nap választja el őket, a boldog mátkapárt,
 attól a várva-várt pillanattól, amikor a szerelem édes
 köteleivel örökre egybe csatolják életük folyamatát s
 boldogok lesznek.

Igy gondolták ők mind a ketten, egyforma vágya-
 kozással.

S éppen a jövendő örömeiről beszéltek, a mikor
 csendes magányukban, hirtelen keletkezett lármá zavarta
 meg őket. A park másik végén, nem messze tőlük,
 hatalmas puska durranás hallatszott; utána kutyaugatás
 s közbe ismerős emberi bang. Mindketten ijedten futottak
 ki a lövés és a zaj irányába. Hát, teljes megnyugvásukra,
 közös barátjukat, Bodi Gusztit látták puskával a vállán,
 feléjük közeledni. A vadász szákmány egy nyul alakjában
 ott csengött már az oldalán.

*

Örzi négy hónapja, hogy asszony, boldog a szó
 legmesszebb menőbb értelmében. Boldogsága annyira
 lekötötte, hogy gondolkozása emiatt egészen naiv lesz. Nem
 beszél soha másról, mint a „szeretett, édes Gyurikájáról”.
 Gyurika így, Gyurika úgy szereti ezt, vagy azt. Egész
 idejét azzal tölti, hogy úgy tegyen mindent, ahogy Gyuri
 kívánja.

Most is éppen, fekete kávéznak a számukra ujonnan
 épített nyári lak verandáján, szerető gonddal lesi az ő
 Gyurija kívánságát.

— Két cukorral parancsolod édes Gyurikám, vagy
 hárommal?

— Mindegy, felel ez közönynyel.

Örzi, ahogy ezt a hideg választ hallotta, ijedében
 mind a hármat beejti s némán tolja férje elé a csészét
 s szinte meredten nézi ennek arcát, részint azért, hogy
 jól tette-e, de jóval inkább amiatt, hogy meglepetésének
 adjon kifejezést. Nem is hagyhatta szó nélkül a dolgot
 s bár lelki kűzdelemmel kérdi:

— Édes lelkem, hová gondolsz?

Mielőtt Gyurinak ideje lett volna válaszolni, han-
 gosan kopogtak az ebédlőből nyílt nagy ajtón.

— Szabad! kiáltá Gyuri s helyéről felugorva, sietett
 az érkező elé. — Hol voltál oly soká, oly türelmetlenül
 várlak már. Új le egy kicsit s mindjárt mehetünk.

Gusztii előbb az asszonyhoz sietett s melyen a
 szemébe nézve, kezét megcsókolta s az asztalhoz tilt.

Az asszony rögtön kávént öntött neki s kérdezte:

— Két darab cukorral, vagy hárommal parancsolja?
 Mikor már kimondta, akkor vette észre a tévesztett
 bizalmasságot, csak a férjét szokta kiszolgálni s ezért
 vétette el.

Gusztii pedig örömmel válaszolt:

— Amint parancsolja, nagyságos asszonyom.

Tetszett Gusztinak nagyon a kis asszonykának ezen
 teljesen naiv lelkét mutató ügyetlensége.

— Mond csak Gusztii hányan leszünk ott? kérdi
 Gyuri.

— Ha a Sári gyerekek is eljönnek, heten. Sze-
 rencse azonban, hogy ezek sem játszanak, bár — jó
 lenne őket is megkopasztani.

— Tehát siess a kávéddal és indulhatunk.

A szegény asszony, amikor magára maradt, a
 hallott szavakat fejtegette.

A Sári gyerekek is ott lesznek, de hol? — sze-
 rencse, hogy nem játszanak, vajjon mit? Aztán pedig,
 jó lenne őket is megkopasztani . . . Ezt a kifejezést
 társaságban egyszer hallotta, amikor az édes atya mon-
 dotta Gábor bácsinak, a nagybácsinak, amikor intette
 őt, hogy ne kártyázzon, mert majd megkopasztják s
 aztán mehet, ahol a part szakad. Ugy össze szorult sze-
 génykének a szive, mikor erre gondolt, szinte félt a
 hallott szavakat így értelmezni.

Amikor a férje vacsorára megérkezett, a sirástól
 megviselt arccal, alva találta kis szobájában őt. A cseléd
 keltette fel, jelentvén neki, hogy tálalva van. Megörölte
 az arcát s fájó mosolylyal csókolta meg Gyurit, aki már
 az asztalnál ült. A vacsora alatt keveset beszéltek. Gyuri
 kedvetlenül és fáradtnak látszott. Az asszonyka pedig,
 amit szeretett volna kérdezni, nem merte, nehogy elárulja
 a fájalmát.

*

Április huszonegyedikén sokan üdvözölték Gyurit
 névnapi alkalmából. Bent laktak még a városban, éppen
 Gábor Miskáké mellett, a főtéren. Jöttek-mentek a gra-

Paul Kálmán bizottsági tag komikusként találta a polgármester jelentésének azon részét, mely szerint a községi bírósági íktatóba beérkezett 429 ügydarab, mint teljesen elintézett jelezte. Egyszerűen abszurdumnak mondja és kétségbe vonja, hogy a polgármesteri jelentés elkészültének napjáiig beérkezett minden ügydarab az előadó által elintézve, a kiadó által leírva és expedálva lenne.

A bizottsági tag nem valami nagy figyelemmel hallgathatta a polgármester jelentését, mert abban határozottan ki van mondva, hogy a jelentés a város közügyeinek május és június havi állapotáról szól.

A polgármester ily értelemben felvilágosítja a felzárkózott és megjegyzi, hogy miután jelentése a május és június havi közügyekkel foglalkozik, a június hó végéig beérkezett ügydarabok a közgyűlés napjáiig nagyon is elintézhetők voltak.

Erre a közgyűlés a polgármester jelentését tudomásul vette.

Letárgyaltak ezután még a következő tárgyak. A m. kir. kereskedelemügyi miniszterium rendelete a város belterületére és az azon átvonuló közutakra nézve szabályrendelet megalkotása tárgyában. — Minthogy a városban közut át nem vonul, ennél fogva szabályrendelet megalkotása mellőztetik.

Szemző István és Huck Vince kérvénye utcaterület megvétele iránt (1. szavazás). — Minthogy nem jelent meg elég számú bizottsági tag, ezért a kérvény a legközelebbi közgyűlés tárgysorozatába ismét felvételik.

Kovacsits Radivoj kérvénye városi Moszongarterület megvétele iránt (2. szavazás). — Hasonló elintéztést nyert.

A m. kir. honvéd-hadapródi iskolai alapítványra beérkezett pályázati kérvények. — Heinz Béla, mint egyetlen pályázó kapta meg az alapítványt.

Szepecs vármegye közönségének átirata a félárú utazási kedvezményeket biztosító évi igazolványoknak a tisztviselők családtagjai részére leendő engedélyezése tárgyában a m. kir. államvasutak igazgatóságához intézett átiratuk pártolása tárgyában. — Hasonló szellemű felirat intéztetik.

Csanád vármegye közönségének átirata a tartalékos és fegyveres szolgálatra behívott mezőgazdasági munkás nép érdekében a honvédelmi és földmívelési miniszteriumokhoz intézett feliratuk pártolása tárgyában. — Időközben a miniszter elrendelte a szükséges lépések megtételét és így az átirat tudomásul vétetik.

Sopron vármegye közönségének átirata a borharmadítás megállítására céljából a képviselőházhoz intézett feliratuk pártolása iránt. — Intézkedés történnén, az átirat tárgyalanná vált.

Polgármester előterjesztése a városi parkban lévő kioszkhoz szükséges melléképítmények felépítése iránt. — Minthogy a parkba nagyon sokan járnak, ennél fogva az ott lévő kioszknak vendéglői jellegűt ad a város 1 konyha, 1 éléskamra, 1 pince és két árnyékszék hozzáépítésével.

A jogügyi bizottság javaslata a zombori iparosok árucaarnoka mint szövetkezet részére átengedendő bájait ut 11. ö. i. sz. telek értékének megfelelő biztosítása tárgyában. — Az állandó választmány akként akarta átadni a kérdéses teleket, hogy az alapszabályok 11. szakasza úgy módosíttassék, hogy a szövetkezet feloszlása esetén a város első sorban eligitendő ki a 6300 frtnyi becsár tekintetében. Henneberg Sándor bizottsági tag ellenzi ezt jogászai szempontból. Vagy adjuk oda az iparosoknak ingyen a teleket, vagy biztosítsuk. Ha az állandó választmány javaslatait fogadjuk el, akkor abban az esetben, ha a szövetkezet megbukik, a város nem kap semmit. Indítványozza, hogy a telek 6300 frtnyi vételára kebeleztessék be az ingatlanra. A közgyűlés az állandó választmány javaslatait fogadta el.

A vármegyéhez előtti tér rendezésére kiküldött bizottság jelentése az „Erzsébet liget” rendezése tárgyában. — A város 2500 frtot ad a szépészeti alappól erre a célra; Paul Kálmán indítványára az állandó választmány javaslata oda módosított, hogy a jövő évi költségvetésbe bizonyos összeg vétetik fel a liget fenntartására.

tulánsok. Már délután két óra volt, mikor ebédhez ülhetek. Nagy ebéd volt, Gyuri mind ott tartotta a gyermekkor barátait. Ott voltak a Sári gyerekek, Bagi Jenő, Szemessy Béla, Mihályos Ince, Kabos Frici és még többen, meg a kedves jó szomszéd, Guszti. Guszti és Frici vitték a szót egész ebéd alatt. Guszti excellált, olyanokat mesélt, amit senkinek hitt el neki, de mindenki mulatott azon. Frici pedig megjegyzéseivel fűszerezte azt.

Az első tószót Frici mondta, a naphóset emlegetve, de ezt megkerülve, a háziasszonyra tritette poharát. Ez a szónoki fogás rendkívül nagy hatást keltett, mindenki sietett a „legaranyosabb házi asszonyhoz” s koccsintás után ittak az egészségére. Guszti maradt utójára, némán koccsintott a ház urnójával a helyére ment.

— Mi lelte magát Guszti egyszerre, hogy oly komoly lett, kérdezte az tőle.

— Rosszul érzem magam s meg fogják engedni, hogy rövid időre távozzam.

Esti harangszókor érkezett vissza, kijelentvén, hogy csak azért jött vissza, mivel becsült szavára ígérte meg, mert még mindig nincs teljesen rendben.

A társaság egyik része teljesen el volt ekkor már ázva, a másik része, az ünneppellett kártyázott. Az asszony pedig, hogy az egyik társaságban se legyen, egyik asztaltól a másikhoz járt. Tehát egészen szerencsés jött Guszti, a kivel beszélgethetett. Leültek egy sarokba.

A késő éjjel választotta széjjel a névnaposokat. A maga lábán alig egynéhány tudott volna hazamenni, a házigazda kocsija fordult velük vagy háromszor. Az egész mulatság végeredménye az volt, hogy a társaság egy része veszített a házigazdával az élőkön, a másik része berugott. Egy-két szerencsés maradt csak józan s hozzá még dagadt tárcával távozhatott. A mi pedig Őrsit, a ház urnóját és Guszti illeti? ... Guszti az asszony előtt a többiekkel szemben a helyzet ura volt s ezt szerencsésen ki is aknáta. Az ő agyában oly könnyen megteremtett gondolatokat átitította a kis asszonyka szívébe s hogy az mily alakban fog kihajtani, vagy még csirájában ül el őket? nem tudni! — Tény azonban az, hogy ettől az időtől fogva sosem unatkozott. Ámbar mindig unottnak látszott, s nagyon gyakran volt szórakozott.

A gazdasági és pénzügyi bizottság javaslata az 1898. évi nyugdíjalap számadásokról mutatózó 1569 frt 43 kr kiadási tőbblet megtérítése tárgyában. — A városi házipénztárból folyósítottatik.

Ugyanannak javaslata a sikarai katonai lövölde kibővítése céljából városi területek átengedése tárgyában. — A golyófogók megnagyobbítása és egyéb változások lévén szükségesek, a közgyűlés a kért területeket átengedi.

Ugyanannak javaslata a Falcione-féle ösztöndíj-alapítványi ház renoválása tárgyában. — A javítás a mérnöki hivatal javaslata alapján elhatározottatik.

Ugyanannak javaslata Pakasky Mihály városi gyalogrendőrnek fűrdőzés céljára segély nyújtása tárgyában. — 25 frt adatik.

Ugyanannak javaslata Horváth Márton városi gyalogrendőrnek fűrdőzés céljára segély nyújtása tárgyában. — 25 frt adatik.

A Csendes-utca lakosainak kérvénye aszfalt gyalogjárda kiépítése iránt. — Minthogy az aszfaltozást a háztulajdonosok többsége kéri, ennél fogva elrendeltetik.

A Madár-utca lakosainak ugyanezen tárgyú kérvénye. — Minthogy az utcának csak egyik oldalát kéri aszfaltoztatni, ennél fogva kérvényükkel elutasítottatik.

Képezde-utca lakosainak ugyanezen tárgyú kérvénye. — Hely adatik a kérvénynek.

Sztrapári-ut lakosainak ugyanezen tárgyú kérvénye. — Az aszfalt 2 méter széles lesz.

Kalap-utca lakosainak ugyanezen tárgyú kérvénye. — Elutasítottatik.

Dob-utca lakosainak ugyanezen tárgyú kérvénye. — A kérvénynek hely adatik.

Vaspálya-ut lakosainak ugyanezen tárgyú kérvénye. — Az aszfalt 2 méter széles lesz.

Aranygerenda-utca lakosainak ugyanezen tárgyú kérvénye. — Az aszfalt 1 1/2 méter széles lesz.

Bástya-utca egy részének ugyanezen tárgyú kérvénye. — Az aszfalt 2 méter széles lesz.

Polgármester előterjesztése a vaspályához vezető gyalogut egy részének aszfaltozása iránt. — Az aszfaltozás elrendeltetik.

A pancsovai ev. ref. egyház kérvénye segély iránt. — Kellő alap hiányában elutasítottatik.

Dr. Matzitz Pal özvegyének kérvénye kegydíj megadása iránt. — Az állandó választmány azt javasolta, hogy évi 240 frt kegydíj adassék özvegye tartamára. A város fenntartja magának a jogot, hogy abban az esetben, ha folyamodó örököl, vagy bármiként vagyonhoz jut, a kegydíjat beszüntetheti. Fejér Gyula apátplébános ellenzte az állandó választmány javaslatainak az elfogadását. Csodálkozik és nagyon sajnálja, hogy az állandó választmány ilyen javaslattal lép a közgyűlés elé. A folyamodó kérelme nem teljesíthető, mert a nyugdíjszabályzat meghatározza, hogy mivel tartozik a város tisztviselőinek. A mit egyiknek megadunk, azt a másiktól sem tagadhajjuk meg. A város nagyon szegény. El fogunk adósodni. Tudjuk, hogy miféle viszonyosság áll fenn köztünk és a megye között. A ki átlép a megyéhez, az megszűnik városi tisztviselő lenni. Matzitz elhagyta a várost, ennél fogva özvegye forduljon a megyéhez. A mint értesült, az özvegy a megyét is felkereste kérvényével, csak hogy ott megmagyarázták neki, hogy kegydíjat nem kaphat. Itt is úgy kellett volna eljárni és vissza kellett volna vonatni a kérvényt. Matzitz kérvénye se nem jogos, se nem igazságos, se nem méltányos. A város harmadéve 8000 frtot fizetett nyugdíjakban, tavál 10111 frtot, az idén már 11168 frtot fizet. Ennek az összegnek a tőkéje 300000 frt. A tárgysorozat 12. pontja szerint már 1569 frtot kell a városnak pótolnia. Indítványozza, hogy a közgyűlés ne fogadjal el az állandó választmány javaslatait. Szavazásra kerülvén a kérdés, a közgyűlés az állandó választmány javaslatait mellőzi és Matzitznak kegydíjat nem ad.

A házilétepenztár 1895. évi számadásai. — A felmentés megadatik.

Thurszky Jenő városi rendőrfőkapitány kérvénye szabadság iránt. — Megadatik.

Poescay Sándor városi tisztí ügyész kérvénye szabadság iránt. — Megadatik.

Gallé Dániel városi I. aljegyző kérvénye szabadság iránt. — Megadatik.

Gergurov Milán városi főmérnök kérvénye szabadság iránt. — Megadatik.

A városi tanács jelentése a tanköteles gyermekek összeírása és az összeírással megbízott közegeknek 100 frtnyi munkadíj kiutalványozása tárgyában. — Kiutalványozottatik.

A városi házipénztár 1892. évi, a kórházalap, a szegényalap, a Gyalokay Rozália-féle szegényalap, a létesítendő árvaházalap és a Papházy Döme-féle alapítvány 1897. évi számadásai. — Jövőhagyatnak.

A galamb-utca háztulajdonosainak kérvénye utcájuknak aszfalt gyalogjárddal leendő ellátása iránt. — Elrendeltetik.

A szöntai-ut aszfaltozása tárgyában hozandó határozat. — Engedélyeztetetik.

Rajcsich Károly városi alszámvevő kérvénye 4 heti szabadság iránt. — Megadatik.

A közgyűlés fél tizenegykor ért véget.

Jelenetek a körütről.

(Hangversenyek a kalocsai „Tanítók Háza” javára.)

Lehetne diadalmenetnek is mondani. Mert a harminchárom művész, a ki „tanító” név alatt rejtőzik, valóságos diadaluton érkezik ma közénk. Tárt karokkal fogadták mindenütt őket, virágokon járták a jótékonyág érdekében járt utukat. Méltó jutalmat vettek ők a vendégszeretet, a dícsőség által azon apostoloskodásnak, a melyet a jótékonyág érdekében békés, nyugalmas szűnidejük feláldozásával kifejtettek.

Amint a nemes sziv hallhatta meg a vezér szavát: mindenütt, a hol megfordultak eddig, a közönség és a harminchárom szive összedobbant. Megértették, megszerették egymást ...

Kalocsa bocsátotta utra őket az első siker első koszorújával megkoszorúzva. Még őket is meglepte az előadás, pedig ott már megszokták, hogy a mikor a „Tanítók Háza”-ra történik valami, akkor a közönség azon föltul kap: többet, mint kívánna és sohasz jut eszébe felhányni, hogy ismét jótékonyágot gyakorolhat. Ezért van az, hogy gondosabbnál-gondosabban összeállított és folyton művésziessébb végrehajtott műsorral lépik meg a közönséget. De ilyen még nem volt s az elismerésnek ritkán fonják meg azt a koszorúját, a melylyel Kalocsa feldíszítette a nagy, fáradsággal és bizonytalansággal teljes körútra induló kicsi, lelkes csapatot.

Duna-Földvár volt az első „idegen föld”. A Dunán mentek oda. Szemem előtt a multból kép fejlődik s a Duna hullámain, a mely a harminchármat tartja, látom a multban az — eszmét. Az is, mint e hatalmas víz, a mely forrásánál csak kortynyi s kötekedik vele minden kavics, minden darabka kő utját akarja állni; — az az eszme is, mely a jövőben saját nagybatalmát látta, mennyi került, fordult kavicsokon át, de mindig előre! — most, mint a folyam, mely feltartóztatlanul foly, öserejével akadályt nem ismer, — most az eszme tabora erkölcsi erejével, a mely már forrásánál meg volt, százas akadályán át alkot, teremt kettős irányban: a jótékonyág által emberbaráti célért, — az eredmény által a tanítóosztály tekintélye, becsülése érdekében.

Mégis az első állomáson, Duna-Földváron a bizonytalan jövő kételye szívük fölé vonul nyomasztó hatásával, mint a barna felhő. Lesz-e, a ki meglátja szívük belsejét? Lesz-e, a ki megérti ajkuk szavát, daluk zengését, a melylyel a sziveket megjutalmazni kívánják azért, mert állérüket oda helyezik a jótékonyág oltárára? Lesz-e, a ki magasztosnak látja az ő tettüket, a melyért semmi, de semmi anyagi jutalmat nem kapnak?

És amint ezen érzelmek hatása alatt ajkukról az első hang elreppen, ime! mindjárt a szivekbe szállt, az a barna felhő szerte szíjjel foszlik és rózsacső támad, befűdi az emelvényt, a vezért, az egész csapatot az a rózsacső.

— Ha remélhetném, hogy nagyságos asszonyomat nem unatja a jelenlétem? ...

— Dehogyan-dehogyan! Ilyet ne is gondoljon!

Guszti, igaz ugyan, hogy el volt bájolva, de az ő hideg, számító esztét meg nem zavarta az asszony vonzama. Azért maradt, hogy tervét megvalósíthassa, vágyait kielégíthesse. Minden ügyességét, sok évi tapasztalatait szedte most elő. Az idő nem mult haszontalanul. Eszre sem vették, hogy már öreg este lett. Hirtelen kocsis zörgés ijesztette fel őket bizalmas helyzetükből, de ez a kocsis zörgés a hátulsó udvarból ballatszott, Gyuri pedig már néhány pillanatot a szoba ajtajában töltött s csak akkor nyitott be bősziült vadállat módjára, a mikor Őrszike ijedt hangon: „jaj a férjem” csendes felkiáltást hallatta.

Gyuri hirtelen megjelenése annyira megijesztette Őrsit, hogy a szomszéd szobába menekült.

Szembem állt egymással Guszti és Gyuri, a két jó barát. Mindkettőjük szerencsésje, hogy a szalonban voltak és nem a fegyvertárban, különben talán régi lovag-jelenetet rögtönöztek volna, két pisztolylyal, felállva az ellentétes sarkokban.

Nem így történt. Gyuri haragja megtört. Guszti szótlanul, szoborként állt. Az asszony a szomszéd szobában elajult.

Ezen drámai jelenet borzasztósága méltó befejezése volt Gyuri kicsapongó kártya szenvedélyének s a mai délutannak. Gyuri mindenét elvesztette, koldussá lett. Egyedüli, megmaradt és legfőbb kincsétől a barátja által hitte magát megfosztottnak, az élethez tehát mi sem kötötte. Guszti nem bántotta, saját kocsiján vitette haza. Őrsit ágyba fektette s egy cselédet állított mellé. Maga pedig lement a kastély pincéjébe s ott találták meg reggel átlótt halántékkal.

Őrsi öreg nagyanyjánál húzta meg magát.

Guszti pedig folytatta a barátokozást másfelé.

Mert vannak emberek, akiknek a büntetése késik.

Kanyó Jenő.

Nincs nyoma se a kétkedésnek, a jövő felpiroslik s ajkukról a dal azt hirdeti: lesz dicsőség, megértenek! A Gondviselés keze, a mely utat mutat a nemeknek, így gondoskodik a csüggedőkről s így gyújtja fel a lelkesedésnek örök lámpáját.

Örömmámorban, szívbeli nagy meglepéssel érkeznek aztán Bajára késő éjjel. Sötét minden, csak egy pici világ csillog az érkező hajó felé, az állomás lámpája.

Tán nem is várják őket. De a mint a hajó kiköt, előcsillan a lámpák világa és a rendezők nagy csapata fogadja őket. Minden hangból az őszinte öröm, a vendégszeretet melege árad. Másnap mindent kinttettek őket s a vendégszerető város még vendégszeretőbb apátja 15 dalnokot maga megvendégel. A hangverseny után pedig körül fogják őket, édes szóval marasztalják, hogy még egy estélyre maradjanak, ne menjenek. De másnap már Szabadkán kell lenniük.

Szabadka városa nagyon kitértette a harmincháromat s velük az egész tanítósgot. Míg a rózsák az eszme szolgálatában állókra hullottak, míg a bajai vendéglátásban a kis csapat egyik fele részese: itt magát a tanítósgot becsülte meg a város, hazánk harmadik városa, a mikor ő fogadta vendéglátó és egész társaságát. A főispán védnöksége alatt történik a rendezés, a kinek mi is ismerjük szíve rejtékét, tudjuk, hogy minden benne van, a mi a nemes ideákért az ember szívében lehet. És még egy dicsőség: Gaál, a ki hatalmas zenetekintély, elragadtatással úgy nyilatkozik, hogy az ország bármely helyén örömmel fogadhatnák azt a művelteztet, a melyet nyújtanak.

És a mint a rokonszenv új meg új alakban megnyilatkozik s a mint érzik ez apostolok a közönség keblének őszinte dobogását: nagy lelkesedésük meghatározódik s vele együtt elragadtatott lesz minden ének, minden nóta. És úgy sajnálják, hogy csak egyszer hallják őket.

Az ut ezután a Tisza mellé vezeti őket. Ó-Kanizsa, Zenta, Ada, O-Becse egy-egy mámorító dicsőségű estét jelent. Előjük jönnek ölelő karokkal s a mint a vonatból kiszállnak, felharsan az éljen, a tűzoltók diszfat állanak, a bandájuk meg rázendít egy Rákóczy, Hunyady, Kossuth-indulóra, szinte kacag a lélek, a szív töle, a szem pedig megtelik könnyel, édes, örömkönyvel. Azt mondják, csak a Tisza mellett lehet az úgy, ott érez a szív legigazabban a magyar vendégszeretetet. — Mindenütt fölül sikertől minden reményeségen s csodálkozva szólnak róla, hogy mit tudnak ezek a „tanítók.“ Nem is hinnék, nem is várnák. — És marasztalják őket, legalább még egy napig.

O-Kanizsán folyó évi július hó 31-én a „kalocsai énekes tanítói ének- és zenekara“ a „kalocsai egyházmegyei tanítók háza“ javára szépen sikerült hangversenyt tartott.

Berauer József igazgató és zenetanár vezetése alatt érkezett tanítókat a vasúti állomásnál főt. Márton Mátyás plébános fogadta, a ki szép szavakban adott a fogadásra megjelent tanítótestület, előjáróság és nagyszámu közönség örömeinek kifejezést.

A vendégek a közönség kíséretében a tűzoltó zenekar harmonái mellett érkeztek a főtérre, honnan egyesekhez elszállásolva lettek.

Este 8 órakor kezdődött a hangverseny, mely egy anyagi, mint erkölcsi siker tekintetében föltűnő a várakozást.

A program következő volt: 1. A portici néma, Aubertól. Előadta a zenekar. 2. A varjúk, Kremsertől. Előadta az énekkar. 3. Népdalok. Előadták Sipos Péter hegedűn és Braunhoffner József zongorán. 4. Losonc végromlása, Linkától. Előadta Keszler József vezetése mellett a cigányzenekar. 5. Népdalok. Előadta az énekkar. 6. Pepi tante, Genéetől. Előadta az énekkar. 7. Zampa, Hernoldtól. Előadta a zenekar. 8. Régi nóta, Lányitól. Előadta az énekkar. 9. Magyar rapsódia. Előadták: Klazsik Lehel hegedűn, Braunhoffner zongorán. 10. Népdalok. Énekelte Szántó Sándor Mihály N. zongorakíséretében. 11. Népdalok. Előadta a cigányzenekar. 12. Dalárinduló. Énekelte az énekkar. 13. Nemzeti dal, Lányitól. Énekelte az énekkar.

A nagyszámu intelligens közönség minden szám után lelkesen megtapsolta a közreműködőket, sőt némelyeket külön is kihívott.

Nagy műveltezzel hallgatták Szántó Sándor énekét és Klazsik Lehel hegedűjátékát, kik a zenetudományban a legmagasabb fokig emelkedtek.

Elismeréssel adózott a közönség Berauer József zenetanárnak, ki fáradságos munka után megalapította Magyarországon a mindenütt jó hírnévű örövendő első iskolai ének- és zenekart s elismerésének viharos tapsokkal és éljenzéssel adott kifejezést.

A hangverseny után tánc következett, mely a hajnali órákig tartott.

Másnap a népkerti vígadóban a vendégek tiszteletére bankett volt. Ez alkalommal főt. Márton Mátyás plébános poharat emelt Berauer zenetanárra, a ki a régi örökök mintájára, kiknél a szépművészetek tanítása kötelező volt, megalakította az első magyarországi iskolai ének- és zenekart, mely egytural a tanítók magasabb műveltségéről és képzettségéről is bizonyítást tesz. Beszédét a közreműködők éljenzésével fejezte be.

Berauer megköszönte a plébánosnak a tanítók nevében a szíves pártfogást, nemkülönben az előjáróság és közönség támogatását és vendégszeretetét is.

Piller György ugyancsak Márton Mátyásra mondott pohárköszöntőt, melyben kiemelte, hogy a siker legnagyobb részét az ő közbenjárásának köszönhető. Poharat emelt még a szíves házigazdákra is igazi magyar vendégszeretetükért; különösen kiemelve Kopányi Nándort, ki vendégét hajnali nyugalomban hogy ne zavarja, annyira előzékeny volt, hogy egész éjszakai föntvirrasztás után másnap 10 óra táján tért haza.

Ezután Michler Ferenc az elszállásolás körül nagy buzgalmat kifejtett Király István és ifj. Hoffmann József tanítókat élte.

Az ebéd végeztével a vendégek zeneszó mellett vonultak a közönségtől kisérve a vasúti állomáshoz.

Az ó-kanizsaiak vendégszeretetéről élénk tanúságot tesz: Berauer tanár nyilatkozata, ki Neroval szolt, t. i.: hogy szeretné, ha a kanizsaiaknak egy feje volna, hogy

azt — nem mint Nero a rómaiakét lelhethné, hanem — összeszókolhatná.

A bevétel 113 frt 25 krt tett ki, mely a Tanítók Háza javára fordítottott.

Feltűzettek: Kráhl Zsigmond 1 frt, Eper Ádám 50 kr, Schmidt Géza 50 kr, Michler Ferenc 1 frt, Wilt Ignác 1 frt, Szabados Pál 50 kr, Drozdik Imre 50 kr, Piacsek N. 10 kr, Bakai János 10 kr, Márton Mátyás 5 frt, mely összegek köszönettel nyugtáztatnak.

Sok sikert a derék tanítóknak! és több becsülést a közönség részéről.

O-Becsén nagyszabásu és bátran állíthatjuk, páratlan művelteztet nyújtó művészi előadásnak volt részese csőtűrtökön este közönségünk.

A kalocsai egyházmegye területéről egybeállított Berauer-csapat, a melynek tagjai mind Berauer József képezdeinek zenetanár volt tanítványainak kitűnőből lett összetörözve, hangverseny-körútjában e hó 3-án hozánk érkezett és diadalmi körútjukat O-Becsén is fényes babérokörrel gazdagították.

A lüvelde díszes nagytermét és folyosóját szorongásig megtöltő közönség a legnagyobb elragadtatással hallgatta a legmerészebb képzeletet is föltűnő precíz és művészi értékkel bíró ének- és zeneszámokat.

A műsor első számától az utolsóig mindenki zajos tapsra ragadta a hallgatóságot, sőt egyes számmal nem szűnt meg az éljenzés és ujjazás mindaddig, míg a sikertől elragadtott közönség a darab megismétlésével ki nem elégtette. Hogy mennyire lekötötte a közönség érdeklődését a derék művész-csapat, misem bizonyítja hathatósabban, mint az, hogy a nyári hőség dacára a közönség a türelem legnagyobb odaadásával hallgatta az egyes számokat és mintegy elbűvölve nyugton maradt az utolsó szám elhangzása után, várva a folytatásra, ha még addig tartana is; — de mikor tudatára ébred a „vég“-nek, felzúg az orkászertű taps s nem hallgat el, míg nem Berauer lelkes, derék csapatával meg nem jelen az emelvényen, hogy még egy számmal megtoldja elbájoló műsorát.

Bajos dolog volna megállapítani, hogy a műsor melyik pontja a legkiemelkedőbb, melyik a hatásosabb? Vajon melyik ujjamat harapám meg, ha egyik számot a másik fölé helyezném? A nagy zenekar pompás összjátéka a legkitűnőbb katonazenekarral kiállja a versenyt, minden hangszer a legjobb képzettségű kezében van és a sima, kifogástalan kivitel elfeledtetni velünk, hogy műkedvelők állanak előttünk; — a hatalmas férfiak művészi kidolgozással énekel és csodás az a fegyelem, a melylyel az erőskezű Berauer karnagy a megye minden részéből pár napra összehozott énekhar főtűt uralkodik; a finom pianók, a hatalmas erővel kitérő forték egyaránt lekötik a műtörtő figyelmét s bár közönségünk a két hónap előtt nálunk lefolyt országos dalverseny alkalmával ueves dalárdákat hallgatott, kitérő lelkesedéssel rakta le az elismerés babérait minden egyes karéneket után; — és kell-e a tiz tagu cigányzenekarról dicsérőleg szólnunk még aztán, ha megjegyezzük, hogy minden egyes számuk alkalmával kiújrázták a derék műkedvelő cigányokat.

És a szolók valódi gyöngyszemei a műsornak. Szánthó Sándor kellemes, erős tenorjával gyönyörű magyar népdalokat énekelt érzelmi előadással, meglepő finomsággal úgy, hogy önkénytelenül e kérdés tolu ajkunkra, ha vajjon miért marad ily hangkincsessel egyszerű néptanító? Az operabáz tenoristájának is becsületére való magas hangokat csak úgy könnyedén hánnyajveti és csengő hangja a karból is kellemesen hangzik ki. Elhallgattuk volna bus magyarjait órákon át.

Sipos Péter és Klazsik Lehel hegedűszólói pedig a gyakorlati tudás, művészi felfogás nyílt bizonyítékai. A legnehezebb fogásokban a biztonság és könnyedség jellemzi őket.

De nemcsak ők, kik egyedül álltak ki a porondra, hanem valamennyien hangosan kiáltó bizonyítékai annak, hogy a kalocsai férfitanító-képzőben a zenei kiképzés oly kezekbe került Berauer tanár kezében, a mely az első helyre emeli a képzők között.

A művészi est végighallgatása után érteni tudjuk az országos hírű zenészek, Gaál Ferenc szabadkai zenedei igazgatónak elragadtatással párosult dicséretét, a melylyel Szabadkán halmozta el a derék művész-csapatot és különösen annak vezetőjét, Berauer tanárt. Illetéke-sebb elismerés és bírálat aligha érheti a körutazó tanítókat.

Gyönyörű eszme, a közönségünk által is ismert „Tanítók Háza“ felsegélyezésének ügye hozta össze e kis művész-csapatot és ha a közönség mindenütt megnyilatkozó anyagi támogatása szép összeggel gyarapítja a tanító-gyermekek otthonának alapját; ha e körút a megérdemelt diadalutja lesz a „Tanítók Háza“-t megteremtő Berauer József képezdeinek tanárnak ama sok bizalmatlanság és ólálkodó gyanúsítás ellenében, a mely puritán jelleméről, mint célpáizsról hull vissza; — ezeken kívül még egy nagyjelentőségű érdeme lesz e körutnak és pedig az, hogy széles e megyében, sőt azon túl a meddig a hír elhat, becsülést és dicsőséget szerez a tanítói névnek, mert a tájékozatlanokat meggyőzi arról, hogy immár a tanítói pálya is sokoldalú és alapos kiképzést kíván és a nemzet szerény, sztrke napszámosai között sok az őnzetlen, nemesért lelkesülni és tenni képes tehetség.

Nem szorultak a hangversenyzők a mi dicséretünkre ama őnzetlen áldozatkészségért, a melylyel elhagyva édes, nyugodt otthonukat, fárasztó körútra mennek az eszményi jótékonytágot gyakorlandó, mert hiszen mindenki a tiszta öntudatban hordja a legszebb dicséretet, de lehetetlen ez őnző, anyagias korban elismeréstünk nyilvánítását mellőznünk a tanár és volt tanítványoknak egyaránt, kik igazán egymásra lehetnek büszkék.

Midőn e helyütt a közönség nevében köszönetet mondunk Berauernek, hogy e ritka művelteztet nyújtó előadásban részesítették, kívánjuk, hogy még hátralévő körútjuk a megérdemelt támogatásban részesüljön.

E helyütt kell köszönetet mondannunk Boromizza Tivadar ügyvéd, Repesyni Rezső kir. mérnök és Hárs Aladár r. k. hittanár uraknak, mint elnököknek, a kiknek érdeme az, hogy oly szép számu közönség töltte meg a lüvelde termét és így a jótékony cél közel 160 frtot nyert.

Hangverseny után a tánc a reggeli órákig tartott.

A derék csapat pénteken reggel Temerinbe távozott, a hol szombaton este tartották a hangversenyt. —s.—

Temerin felé menet Goszpodincén küldöttség várt reájuk. Ott a rendezők védnöke az uraság: Fernbach Lajos volt.

A herobogó vonat zászlóerdőben állt meg. Az érkezők lelkesen lobogtatták kendőjüket vissza a vendégar közönségre, a kik jelentékeny részét Temerin szépei képeztek. S a mint megállt a vonat, a banda szava harsant fel magasztosan, méltósággal:

„Isten áldd meg a magyart!“ És hatalmas hanggal szolt bele a háromszoros mozsárgyu. A válszalagos rendezők karéjban fogták körül őket, elnökük Zsótér Ákos aztán a legszívebben fogadta az érkezőket. E nap a pihenés napja volt. Másnap aztán az estély. Ünnepelet az egész község, mintha csak Bácska szíve lett volna, olyanképen. A színpad fényággakkal, koszorúkkal volt felékesítve, no, meg az érdeklődés legnagyobb bizonyosságával, a nagy közönséggel. A dalosok meg azzal az édes-édes érzellemmel, a mely a jutalom érzelme s a melyet olyannak csak az érez, a ki a köznapiságon föltűnő! a nemes eszmék megvalósítására szenteli fáradságát.

Ezen megáldó érzelmek érzett az egész műsoron végig s a kipirult arcok, a lángoló szemek mutatták keblük boldogságát, mikor a jutalom, a hölgyek koszorúkat, csokraikat feldobálták reájuk. Mennyi áldást, mily nagy jutalmat fűztek a bekötött virágokhoz, azt tán nem is gondolták el.

A megtapsolt, a megkoszorozott csapat pedig a nagylelkű vezér köré gyűlt, leste összebújva, figyelemmel szeme pillantását — énekel, énekel majd mint a csalógan, ha párjának szol szava, — majd mint a mennydörgés, ha nyári forróság után a vihar szárnyán átrohan felettünk.

Az a harmónia, a mi szívüket a nemes cél érdekében összefűzi; az a lélek, a mely sok megpróbáltatás, rideg közönszemben is eszmékért küzd, küzdve-küzd: az szolt a dalukból. Meg az a köszönet, a mely annak a közönségnek szol, a mely Kalocsáról hozzánk juttatta.

Temerinből Verbászra mentek. Itt hölgyek rendezték az egész estélyt. Mondják többet? Elmondjam, hogy a fogadtatásnál mint érvényesült a gyengéd női kezek munkája, a női lelkesedés alkotása. Elmondjam-e, hogy oly kitüntetés megválasztásában, a melyet csak olyanok érdemelnek meg, mint e „harminchárom“, női szív és lélek találékony csupán; — s a virág, a zöld levél, a mely holnap illatát, színet vesztí, a melyet a teremtő romlandónak alkotott, hervadónak: azt a virágot, levelet, ha a művészet; a jó tett, nemes lelkek útjára dobja a nő: hervadhatatlanná teszi!

Hódsághon is diadalt arattak. S a többszörösen megkoszorozottak, a kik Hódsághról közönségre érkeznek, itt is gyarapítják dicsőségük pálmáját. Mert ez az övek!

Ezért nem irtam sehoh az anyagi sikerről, mert csak róluk akartam egyet-mást elmondani. Hogy ha a jótékonyokra összeg jut, az a közönség szívének dicsérete, az a közönség lelkének vágya: jót tenni azokkal, a kik reá szorulnak. Azt elszámolják, megköszönik — hivatalosan. De ezen apostolok munkáját, a kik nyújtották a jótékonytágot gyakorlásában, a kik a nyújtott állérekért eljöttek édes szavakkal köszönetet mondani, ezt nem írják rubrikázott üzleti könyvekbe. Annak szívünk a könyve, az sugta meg Földvartól Zomborig s innen tovább, mint kell nekik megköszönni, a mit ők tettek s a mit még egy helyütt jegyeznek fel, ott, hol látják a szív legelrejtettebb búját, örömet, a hol gondoskodnak arról, hogy a földön legyen, aki az árnyékért él.

Mi is szívünk melegével fogadunk titeket, jótékonytágot apostolai! — s tudjuk, ti megértitek minden dobbanását.

Ujdonságok.

Személyi hir. Báró Vojnits István főispán a budapesti „Vöröskereszt“ kórházat szombaton elhagyta és az esti vonattal Szabadkára utazott. A pályaudvaron fogadására igen sokan jelentek meg rokoni és nagyszámu tisztelői közt, a kik lelkesen megjelénztek. A mentők a főispánt édes anyjának, özv. bajsai Vojnits Lukácsné sz. kamjonkai Szemző Jozefa urnó lakására szállították. Állapotának jobbrafordult vármegyészerte általános örömet kelt és reméljük, hogy illusztris főispánunkat legközelebb körünkben is üdvözölhetjük.

Személyi hir. Várogy Gyula kalocsai kanonok, a budapesti központi r. k. papnevelő-intézet igazgatója, ki a múlt héten városunkban rokoni: Várogy Károly, Várogy László és a Györgyovászky-család körében több napot töltött és ez alkalommal városunk előkelőségeinél látogatásokat tett, szombaton városunkból elutazott.

Kitüntetés. Ofelése a király, Kármán Pál torzsa evangélikus református lelkész és kiérdemült esperesnek az egyház terén szerzett érdemei elismeréséül a Ferencz József-rend lovagkeresztjéét adományozta.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Perl Mihály ujvidéki állami polgári iskolai segédtanító és okleveles felső kereskedelmi iskolai tanárt az alsókubini állami felső kereskedelmi iskolához rendes tanítóvá nevezte ki.

Egyházmegyei hírek. Michler Ferenc ó-kanizsai káplán kalocsai főszékesegyházi hitazonokká és fikepezdeinek segédtanárrá nevezetett ki. Almási Miklós Miskéröl Kecelre, Bálint György Adáról B.-Petrovosszóra, Schmidt Géza Horgosról Dautovára, Vajda Ottó Dautováról Adára, dr. Pompéry Aurél Zentáról O-Kanizsára, Essert János Temerinről Zentára, Hirka Balázs Csonoplyáról Zentára, Wittmann Imre B.-Petrovosszóról Temerinbe kápláni minőségben áthelyeztettek. Az új misészek közül Vanicsék Gyula Horgosra, Kindl Antal Rácz-Militicsre, Postpischl János Farabutyra, Frech Ádám B.-Vaskutra, Antalkovits Vilmos Csonoplyára, Bóde József Bács-Földvárra, Forster Gyula Nemes-Militicsre, Horváth Gyula Veprovára, Drozdik Imre O-Kanizsára káplánoknak küldettek ki.

A „Zombori Sport-Egylet“ új alapító tagjai. Legújabbban Falcione Gusztáv kereskedelmi tanácsos 50 forinttal és Falcione Nándor dr. 50 forinttal a „Zombori Sport-Egylet“ alapító tagjai közé léptek.

Császa éresek köszönete. Trischler Ferenc polgármester Császa György kalocsai és bácsi éreket negyedszázados püspöki jubileuma alkalmából Zombor város közönsége nevében feliratilag üdvözölte. Császa György éresek a város közönségének üdvözölését a következő levéllel köszönte meg: Nagyságos Polgármester ur! Mindig kiváló örömmel szolgál, valahányszor Zombor sz. kir. város fenkölt gondolkodásu, nemes érzelmű közönségével érintkezésbe jöhetek, mert jól tudom, hogy ily alkalmakkor mindig az őszinte vallásosság és igaz hazafiaság szép megnyilatkozásával találkozom. A nemes város közönsége most is hí maradt hagyományos szelleméhez, midőn engem negyedszázados püspöki jubileum alkalmából annyi szeretettel, annyi melegséggel üdvözölni sziveskedett. Fogadja ezért nagyságos polgármester ur, az egész mélyen tisztelt városi közönség részére is, mélyen érzett szívbeli hálának és azon őszinte biztatásnak kifejezését, hogy Zombor sz. kir. város érdemű közönsége vallásos, hazafias és kulturális nemes törekvéseinek buzgó támogatása ezúttal is főpásztori gondjaimnak kiváló tárgyát képezend. Többiben kitűnő nagy tisztelettel maradok nagyságos polgármester urnak alázatos szolgálója: Császa György kalocsai és bácsi éresek.

Jótekonyság. Császa György kalocsai éresek ismét nagy örömben részesítette a cservenkai róm. kath. egyházat, a mennyiben egy leiratban felszólította az egyházi hatóságot, hogy az ő költségen szerezzenek meg egy telket iskola és tanítói lak felépítése céljából.

Letört virágszál. Bieliczky Gyula B.-Bodrogh vármegye ny. főpénztárosát és családját súlyos csapás érte. Leánya, Annuska élete tavaszának kezdetén, alig 15 éves korában meghalt. A köztiszteletben álló család iránt általános a részvét. Bár elköltözött körülmények, de emléke élni fog. Elhunytáról vették a következő gyászjelentést: Bieliczky Gyula és neje sz. Dalmay Laura mint szülők a saját, valamint gyermekeik Irma, férj. Follinus Emilné férjével, Károly és neje Gallé Irén, Margit, férj. Moczár Józsefné férjével, Gyula és Iluska, ugyszint számos rokonaink nevében is mély fájdalommal tudatják, hogy szeretett gyermekük, illetve testvérük és sógoronjuk Bieliczky Annuska folyó évi augusztus hó 5-én reggeli 3 órakor életének 15-ik évében jobblétre szenderült. A felejtetlen drága halott hült teteme folyó évi augusztus hó 6-án délután 5 órakor fog a gyászházban (Rókus-utca 46. sz.) a róm. kath. szertartás szerint beszenteltetni és a szent Rókus temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Kelt Zomborban, 1899. évi augusztus hó 5-én. Legyen nyugalma csendes! Emléke áldott!

Petőfi-ünnepély Ó-Kéren. Petőfi Sándor halálának ötven éves fordulóját Ó-Kér hazafias közönsége is megünnepelte. Az imponáns ünnepélyen ott volt az újdieki 6-ik honvéd gyalogezred 3-ik zászlóalja is, mely Petőfi ünneplésében nemcsak a költőnek, hanem a katonának, hősnak, a honvédnek is kegyelettel áldozott. A lelkes beszédek közül, melyek az ünnepélyen elhangzottak, Szmiha Kálmán jegyzőét és Pálffy Jánosét emeljük ki. Az előbbi szép szavakban méltatta az ünnepély jelentőségét, köszönetet mondva a közönségnek, különösen pedig a honvédségnek hazafias érzéséért. Utána Pálffy fejtegette Petőfi rendkívüli érdemeit, a melyek nemcsak abban csúcsosodnak ki, hogy a szabadságszeretetre lángoló dithyrambiaival ő tanított meg mindannyiunkat, de abban is, hogy Petőfi volt az első költőnk közt, a kit külföldön is elismertek s a ki gazdag képzeletével, rajongó szíve érzéseivel és lángelméjével a mellett, hogy a legtükrösebben fejezte ki a magyar nemzet örömét, bánatát és egész karakterét: világirodalmi jelentőséget tudott adni a magyar népdalnak. A hársány tapsal fogadott beszédekert bankett, majd táncmulatság követte, mely nem mint másutt szokás „kivilágos kivrattidg”, hanem másnap délután 5 óráig tartott. A mulatságnak e rettenetesen hosszú tartamát Ó-Kér közönségének a vidéken tán páratlanul álló vendégzeretete magyarázza meg. Az igazi bácskai vér és virtus itt csakugyan nem halt még ki, a mit nemcsak az bizonyít, hogy a vendéglős óriási pincéjéből minden bor kifogyott, de az is, hogy a táncterem padlója a vehemens csárdások miatt annyira tönkrement, hogy közelebb új padlózatra lesz szükség. A végleg elkopott talpu kis cipők bájosa tulajdonosai közül ott voltak Krumm Aranka, Ludovika és Bertuska, Törökyné nővérek, Leopold Erzsike, Szmiha Ilonka, Petri Iruska, Eidennüller Aranka, Theogor Mariska, Földessy Lidike, Démand Zsuzsika és Hartmann Erzsike.

Halálozás. A városunkban köztiszteletben álló Thum családot súlyos csapás érte. A kéréltel halál elragadta körülmények között: Thum Vincét. A boldogult városunknak mintapolgára volt, kit puritán becsületessége, ernyedetlen szorgalma emelt arra a polcra, a hova csak kevesen jutnak: a közbecsülésre. Nemes szeretett családjának volt munkás, önfeláldozó feje, hanem élénk részt vett városunk köztgyeiben és társadalmi téren is. Alapító tagja és aligazgatója volt a polgári kaszinó-egyletnek, az önkéntes tűzoltó-egyletnek és igazgatósági tagja a zombori takarékpénztárnak és városunk törvényhatósági bizottságának. Emléke áldott lesz mindazok előtt, a kik ismerték és becsülték és ezek városunkban sokan, nagyon sokan vannak. Elhunytá városszerető nagy és általános részvétet keltett. Mayer Károly kir. altábornagy apját, Thum Adolf földbirtokos apját gyászolja az elhunytban. Haláláról a gyászbaborult család a következő jelentést adta ki: Alulírottak mély fájdalommal tudatják, hogy szeretett vöm, atyánk, nagyatyánk, apósnk, illetve testvérünk Thum Vince folyó hó 6-án délután 5 órakor, élete 64-ik évében, a halotti szentégek ajtatos felvétele után, az élők sorából elköltözött. A felejtetlen halott hült teteme folyó hó 8-án délután 5 órakor fog a gyászházban (Barát-utca 602. sz.) beszenteltetni és a szent Rókus sarkertben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig ugyan e hó 8-án délelőtti 9 órakor fog a helybeli róm. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Zombor, 1899. évi augusztus hó 6-án. Legyen nyugalma csendes! Emléke áldott! Özv. Blechl Károlyné sz. Kroh Erzsébet, anyósa. Ermel Adolfné szül. Thum Berta, ifj. Thum Adolf, ifj. Mayer Károlyné szül. Thum Juliska, gyermekei. Id. Thum Adolf, özv. Zombory Morné szül. Thum Hermina, testvérei. Id. Eimann Károly, Ermel Adolf, ifj. Mayer Károly, vejei. Ifj. Thum Adolfné szül. Mayer Mariska, menyje. Eimann Gyula, ifj. Eimann Károly, Ermel Erzsike, Mayer László, Mayer Margit, Mayer Imre, Thum Ilonka, unokái.

Pataj Sándor versei. Ily cím alatt csinos kiállítás verskötet jelent meg a könyvpiacra. Az érdekes kötetre legközelebb visszatérünk.

Előléptetés a postán. Szabadka Károly pt. tiszt előlépett a X. díj osztály 1000 frtos fokozatába. Jezsik György pt. gyakornok kineveztetett a X. díj osztály 800 frtos fokozatába posta- és táviratbizt. Előléptek még Mayling Márton, Pataresits Mihály, Adamkovits György és Stehly Frigyes szolgák.

Bács-Bodrogh vármegyei orvosi fiókszövetség. A Bács-Bodrogh vármegyei orvosi fiókszövetség július hó 30-án délután 5 órakor tartotta meg Zentán a városháza nagytermében dr. Bernhardt János Baja városi tiszt főorvos, mint alelnök vezetésével választmányi ülését, melyre a tagok, valamint a Tiszamentén lakó orvosok szép számmal jöttek össze, kiket a zentai kartársak dr. Révay Nep. János városi főorvossal éltkön rendkívüli vendégszeretettel fogadtak. A választmányi ülésen nagyszámú, az orvosi kar érdekeibe mélyen vágó kérdést tárgyaltak, melyeket dr. Rényi József titkár adott elő. Szóba került azon emlékirat, melyet a megyei orvosoknak nagy küldöttsége fog legközelebb báró dr. Vojnits főispánnak benyújtani és melyben az orvosi kar sérelmeire kérnek orvoslást, különösen hangsúlyozva az orvosok anyagi díjazásának igen csekély voltát. Elhatározták azután, hogy az országos betegápolási alap terhére történő gyógyszerrendelésekről szóló miniszteri reudelet egyes, a kézi gyógytárlajdonosokra nézve sérelmes pontjainak megváltoztatását kéri az országos orvosi szövetség útján. Miután a trachomakezelésért még a vagyonos polgárok sem fizetnek, dacára annak, hogy erre nézve megyei szabályzat áll fenn, ezen kérdés megvitatását külön e célra egyebíhvándó gyűlés napirendjére tűzték ki. Hogy az orvosi összejöveteleket a nagy közönség nézve is hasznosakká tegyék, elhatározták népszerű orvosi előadások tartását. Ilyen előadással kapcsolatos összejövetel helyett Ujvidék városa jelöltetett meg, míg a legközelebbi közgyűlést és az azt megelőző választmányi ülést folyó hó végén Palicon fogják megtartani, mely időben és helyen a magyarországi orvosok és természetvizsgálók vándor-gyűlése is lefolyik. Egyéb apró tárgykörök elintézése után az egész társaság bankettre indult az Eugen szálló éttermébe, melyben 8 óra tájban már az orvosokon kívül Zenta városának előkelőségei is gyülekeztek. Az első felkötőt dr. Révay főorvos mondta a főispánnak, ezt követték a komoly és tréfás tőstök seregei, melyeket a cigányzene nótái kötöttek egybe szép és kedélyes ünnepélylyé. A kitűnő kedvű társaság csak jóval éjfél után oszlott szét, magával vivén a zentai kartársak meleg vendégszeretetének kellemes emlékét.

Véletlenül agyonlőtte magát. Nagy szerencsétlenségről értesít bennünket zentai tudósítónk. A városnak közszeretett álló főkapitánya, pacséri Rezsny Aurél tragikus véletlen folytán meghalt. Folyó hó 3-án délután a főkapitány Heiszler Ferenc gyógyszerész társaságában vadászni ment s a mikor a kocsirol lezárt, a fegyverét kezében tartotta, rosszul lépett le és lebukott oly borzasztó végzetesen, hogy a madársórtell megöltött fegyver eldördült és a sörtek oldalába furódta. A szerencsétlen ember halálát sebekből vérezve terült el a földön. Ekkor még azt remélték, hogy megmenthetik. De minden tudomány és igyekvés hiába való volt. A súlyosan sebesültet hazavitték és önfeláldozó ápolással és gyógyítással iparkodtak megmenteni, de egyre rosszabbodott az állapota. Éjjel 11 órakor nagy szenvedés után kiszendvedt. Rezsny Aurél 44 éves, vagyonos, igen rokonszenves, jeles képzettségű tisztviselő volt. Nevét különösen a szocialista tintétekből ismerjük, erélyessége és tapintatos eljárásai megcsinálták Zentán a gyakori szocialisztikus mozgalmakat. Csak nemrég történt, hogy egy zendülés alkalmával a szocialisták feltörték lakását és a csendőrök által agyonzurtt ember holtestét vitték be hozzá. Egész Bácsmegeyben ismerték, különösen Zentán nagyon kedvelt egyéniség volt, nem is csoda, hogy a katasztrófa, mely a város általános tisztelt, derék családját lesújtotta, a város közönségét mélyen megindította és őszinte nagy részvét veszi körül a tragikus véget ért férfi családját. Elhunytát özvegyen kívül 3 árvaja siratja. Temetése folyó hó 5-én ment végbe, az egész város nagy részvétet áldotta körül a szerencsétlent járt derék tisztviselő koporsóját. A család a következő gyászjelentést adta ki: Alulírottak ugy a maguk, mint a nagy számú rokonság nevében fájdalommal telt szívvel jelentik, hogy a felejtetlen emlékü jó férj, hálás fiu, gondos apa, szerető testvér és sógor pacséri Rezsny Aurél Zenta város rendőrkapitánya, Bács-Bodrogh vármegyei törvb. bizottsági tagnak folyó hó 4-én éjjel 11 órakor életének 44-ik, boldog házasságának 20-ik évében, rövid szenvedés és a halotti szentégek ajtatos felvétele után jobb létre szenderült. A boldogult földi maradványai folyó hó 5-én délelőtti 10 órakor fognak a róm. kath. szentegyház szertartásai szerint eltemettetni s az engesztelő szentmise áldozat f. hó 5-én d. e. 9 órakor fog az egzek urának bemutatni. Zenta, 1899. augusztus 4-én. Áldás és béke lengjen drága porai felett. Pacséri Rezsny Aurelné szül. Kunzabó Berta, neje. Rezsny Aladár, Rezsny Aurél, fia. Özv. Szakáts Sándorné szül. Vibirál Hermina, édesanyja. Özv. Vibirál Dénesné szül. Szakáts Ilka férjével, Szakáts Lajos, Szakáts Gyula, Szakáts Péter, Szakáts Minka férj. Fuchene, testvérei. Zenta város tisztikara szeretett tisztására elhunytáról a következő gyászjelentést adta ki: Zenta város tisztikara fájdalmas szívvel hozza tudomásul feledhetlen és buzgó tisztársunknak, pacséri Rezsny Aurél Zenta város rendőrkapitányának 1899. évi augusztus hó 3-4-ike közötti éjjel, hivataloskodása 11-ik évében és 44 éves korában, véletlen baleset folytán történt elhalálozását. Béke legyen a kedves tisztárs porain!

Leletlen anya. Lapunk egyik múlt heti számában birt adtunk arról, hogy a bajai uton a Szemző-féle major közelében egy napszamos éjjel a bokrok közt egy kített élő csecsemőt talált és azt a rendőrség bejegyzésével magánál tartotta. A rendőrség a leletlen anyát kutatta és hosszas fáradságos kutatásának eredménye is volt. A gyermekét kített anya ellen a vizsgálat folyamában van.

Pincetűz. Mayer István fűszerkereskedése alatti pincében az inas terpetin töltögetéssel volt tegnap reggel elfoglalva. Vigyázatlansága folytán az égő gyertyától az egész hordó meggyuladt. Az inas segélykiáltására elősietett házbéliek a tüzet nyomban eloltották és így a kár csekély.

Kuruzslónó. Dedits sz. Jaita Vukoszava zombori lakosnó már hosszabb idő óta kuruzslással foglalkozott. Klienseinek száma napról-napra nőtt: hisz nála minden baj és betegség ellen biztos orvosságot lehetett, bir szerint, kapni. Nemesak a közpén, hanem az uri osztályból is sokan vették igénybe kuruzslását. A rendőrség már hosszabb idő óta figyelemmel kísérte a kuruzslónó közegészségellenes tizelmeit, míg végre a napokban sikerült leálcazni. A kuruzslónó tizelmeit rémregénybe illő módon végezte völgy-utcai lakása egy sötét zugában. Anyját, a ki béna, egy kosárba tiltette és a kosarat mindenféle ingredenciákkal: gyökér, vatta, rózsafűzér, tömjén és egyéb holmikkal vette körül. A gyógyulást keresőt a sötét szobába vezette és az tetszése szerint válogathatott betegsége ellen az ott fölhalmozott mindenféle szerekből. A mit kiválasztott, azt a kuruzslónó kezébe vette és ismeretlen, érthetetlen nyelven megáldván, a hiszékeny kliensnek átadta, hogy vegye be. Természetesen jól megfizette magának. A legtöbben a kapott szert elköltvén, csakugyan megbetegedtek és orvos segítségére szorultak. A rendőrség tizelmeinek most véget vetett, a mennyiben a kuruzslónó ellen a legerélyesebb vizsgálatot indította meg.

Öngyilkos katona. B.-Almás és Bikity állomás között egy közös hadseregbeli katona szétdarabolt holttestét találták meg a napokban. Tudósítónk következőleg jelenti az esetet: A földmivesek amint B.-Almás és Bikity állomás között a 279—280. szelvényeknél elhaladtak, egyes emberi tagokat találtak, közelebb menve látták, hogy egy katona holtteste fekszik ott vértócsában. Az esetről azonnal jelentést tettek a b.-almási szolgabírósnál és megindult a vizsgálat, a mely a következőket derítette ki: Muth Sebestyén, szerb-nagy-szent-miklósi illetőségű, 21 éves 46. gyalogezredbeli katona látogatába ment Szegedről, a hol az ezrednek egy zászlóalja van, B.-Almásra. Magával vitt hivatalos pénzeket is mintegy 50 frtot. Nagyon jól érezte magát barátai társaságában, folyton mulattak, szót a zene, folyt a bor, fizetett a katona mindenkinek, meg akarta mutatni, hogyan szoktak mulatni a katonáknál, ezalatt nem vette észre, hogy a hivatalos pénzhez is nyult, csak akkor szakadt vége a mulatásnak, a mikor már az egész pénze elfogyott. Mámoros fővel elképzelte magának, hogy micsoda bajba keveredett ő és elhatározta, hogy inkább megváltik az élettől, minthogy a katonáknál keveredjék bajba. A mikor barátai elszédtek, azt mondotta, hogy az állomásra megy és elutazik, nem úgy tett, hanem kiment B.-Almás és Bikity közötti nyílt pályára bevárta az éjjeli 11 órai vonatot s mikor már közeledni látta, a sinekre fektűt s a rajta áthaladó vonat darabokra szaggatta, nyomban szörnyet halt. Ott fektűt vértócsában reggelig, mig nem észrevették és bevitték heltestét B.-Almásra. Az esetről azonnal értesítették ezredét és a szabadkai törvényszéket.

Mostohájának gyilkosa. Kramer Gyula bajai fiatalember, akit az intelligens osztály kellemes modora miatt igen kedvelt, folyó évi május hó 5-én borzasztó tette szánta el magát. Lelőtte mostohaanyját, születt Mehruvald Josefint. Kicsiny gyermek volt még Kramer Gyula, midőn mostohája a házba került, de kezdetől fogva a legkegyetlenebb s legbrutálisabb bánásmódban részesítette mostohafát, ütötte, verte, éhezette s a háztól több ízben elűzte. Eleinte atyja, Kramer József mérleggyáros, pártfogásába vette a fiut s házon kívül neveltette, de később, midőn az ifju bevégezte tanulmányait, ismét visszatért az atyai házhoz. De nem volt otthon egy napig sem békés egyetértésben kegyetlenkedő mostohájával, sőt édes atyját is elhidegítette a mostoha s ő is a fiu ellen fordult, aki most már boszut forralt a mostoha ellen. Elköltözött a szülői házból és elkeveredve kószált a városban napokig. Nehezen tudta magát a véres tette elhatározni, de revolvere megöltve mindig zsebében volt. Felülkeredett benne a jó érzés s békés szándékkal ment atyjához, hogy szeretetét újabbán kinyerje s tervezett házasságát atyjával megbeszélje. De ekkor berontott a mostoha, rátámadt az ifjura s bottal akarta házból kiűzni. A fiu erre kirántotta pisztolyát és egymásután 6 lövést tett mostohájára. Az asszony szörnyet halt; a fiu pedig a revolvért zsebre téve, egyenesen a járásbírószághoz ment és följelentette önmagát. A napokban ítélt fölötte a szabadkai kir. törvényszék büntető tanácsa Crainiceau Mihály törvényszéki bíró elnöklete alatt. A törvényszék Kramer Gynlát erős fölindulásban elkövetett emberölés büntetésében mondotta bűnösnek és dr. Kerekes János kir. ügyész és dr. Fehér János ügyvéd védbeszédének meghallgatása után 5 évi fegyházra ítélte.

Halál fürdés közben. Zdralovits György P. Márk községi illetőségű béres, ki Herche József zombori földbirtokosnál állt szolgálatban, vasárnap déltán a Ferenc-csatornára ment fürdőni. A különben jó uszó vigan evickelt a vízben, mig egyszerre hirtelen eltűnt a víz színe alatt. Vele fürdő pajtásai tréfára vették a dolgot és nem ügyeltek reá. Csak mikor hosszú ideig volt a víz alatt, ijedtek meg. A szerencsétlent görös fogta el és befulladt. Holtestét kihalászták és a városi kórházból temették el.

Vizbefult életmentő. Nagy szerencsétlenség szinbelye volt a napokban Melykut közséje. Egy fudokló kis fiut akart a vízből kimenteni egy ottani polgár s mindketten a vízben lelték halálukat. A szerencsétlenségről a következő tudósítást vettük: Melykut közséje alatt egy nagyobb tó terült el, a tóban gyermekek szoktak fürdőni, m. hó 31-én is egy 9 éves kis fiu fürdött pajtásaival, és egy kissé tovább ment be a vízbe ahogy megengedve volt. Egyszer csak egy gödörbe esett s a víz alá merült. Társai segítségért kiáltottak, épen akkor ment arra Kis János, aki beugrott a vízbe és sikerült is elkapni a kis fiut, amikor a víz felvette s magával húzta egy darabig, de mikor közel a parthoz ért, valamilyen megbotlott, hátra felé esett s a már látszólag megmentett fiuval egyült a vízben lelte halálát. Szemtanuk azt állítják, hogy Kis János mámoros fővel ugrott a vízbe, mert épen akkor jött a jankováci bucsuról s ott mulatott, lehetetlennek tartják, hogy józan állapotban ne mentette volna meg a kis fiut.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-üggyvéd.
Laptulajdonos és kiadó:
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

1625. szám.
1899.

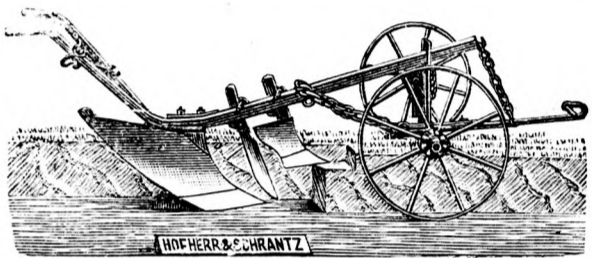
Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bécsi belvárosi II. tekintetes és kir. járásbírói 1899. évi Cb. VI. 386/4. számú végzése következtében dr. Spitzer Alfréd bécsi ügyvéd által képviselt Bettelheim Gyula bécsi cég javára Angeli Miklós csonoplainakos ellen 35 ft 81 kr és járulékaik erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1112 ft 20 kr-ra becsült butor- és ágynemű, 1 tehén, 1 hizó disznó, 1 szecskavágó, 1 gőzgép cséplőgéppel és 1 decimal mérlegből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbírói V. 1623/2. 1899. számú végzése folytán 35 forint 81 kr tőkekövetelés, ennek 1899. évi április hó 15-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 14 ft 92 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Csonoplán alperes lakásán leendő eszközésére 1899. évi augusztus hó 19-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Zomborban, 1899. évi augusztus hó 4-én.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

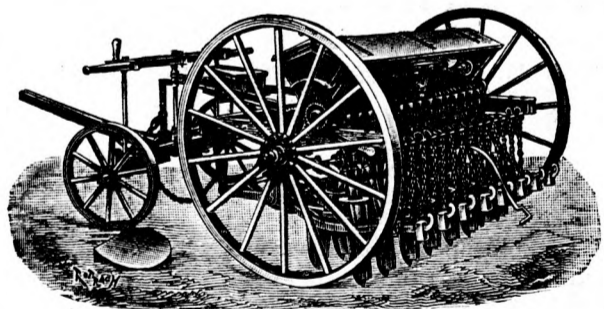
Bátorkodunk tisztelettel értesíteni, hogy
UJVIDÉKEN,
Petőfi-utca 38. szám alatt
nagy raktárt nyitottunk, melyben mindennemű
gyártmányunkból

állandó gépkiallítást

tartunk és kérjük, sziveskedjék **gazdasági gépekben** beálló szükségletei végett bizalommal képviselőnkhez **BAYER FERENCZ** urhoz (Ujvidék, Petőfi-utca 38. sz.) fordulni.
Budapest, 1899. június hóban.

Kiváló tisztelettel
HOFHERR és SCHRANTZ.

12-8

1602. szám.
1899.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. törvényszék 1899. évi 8433. számú végzése következtében dr. Guttmann Zsigmond zombori ügyvéd által képviselt Guttmann Károly bezdáni lakos javára Haberstroh Antal bezdáni lakos ellen 256 ft 69 kr és járulékaik erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 341 ft 60 kr-ra becsült ruha és szövetárak, butornemű, 2 varrógép, 2 drb ló, 1 koci és 9 kereszt buzából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbírói V. 1698/2. 1899. számú végzése folytán 256 ft 69 kr tőkekövetelés, ennek 1899. évi június hó 23. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 43 ft 89 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Bezdánban alperes lakásán leendő eszközésére 1899. évi augusztus hó 17-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Zomborban, 1899. évi július hó 30-án.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

Nemes-militicsi gyógyfürdő.	<p>Nemes-militicsi gyógyfürdő.</p> <p>A község tulajdonát képező fürdő szeptember hó 15-ig a nagyközönség rendelkezésére áll.</p> <p>Kitünő gyógyhatású tóviz.</p> <p>Kényelmes fürdőház és gondozott park, vendéglő, olcsó lakások, kellemes nyári üdülőhely.</p> <p>Vasuti állomás. Minden vasár- és ünnepnap Zomborból délután 1 óra 4 perckor különvonat.</p> <p>Hetenként többször zene.</p> <p>Fürdőorvos: Dr. KONRÁD SÁNDOR.</p> <p>Kitünő ételkről és italokról Vranits Mladen bérel gondoskodik.</p> <p>Bővebb felvilágosítással és prospectussal Karagits István fürdő főfelügyelő szolgál. *—8</p>	Nemes-militicsi gyógyfürdő.
Nemes-militicsi gyógyfürdő.	<p>Nemes-militicsi gyógyfürdő.</p>	Nemes-militicsi gyógyfürdő.

1624. szám.
1899.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az újvidéki tekintetes kir. törvényszék 1898. évi Sp. I. 541/3. számú végzése következtében dr. Kohn Károly újvidéki ügyvéd által képviselt Graus N. újvidéki cég javára Angeli Miklós csonoplainakos ellen 42 ft 16 kr és járulékaik erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1112 ft 20 kr-ra becsült butor- és ágynemű, 1 tehén, 1 hizó disznó, 1 szecskavágó, 1 gőzgép cséplőgéppel és 1 decimal mérlegből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbírói V. 262/4. 1899. számú végzése folytán 42 ft 16 kr tőkekövetelés, ennek 1898. évi november hó 9-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 23 ft 71 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Csonoplán alperes lakásán leendő eszközésére 1898. évi augusztus hó 19-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Zomborban, 1899. évi augusztus hó 4-én.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

Kiadó lakás.

Zomborban, Szelenese külváros Géza-utcában 277. ö. i. számú ház, mely 3 utcai s 1 udvari szoba, 2 konyha, 1 élés- s 1 fűskamra, pince és nagy kertből áll, folyó évi november hó 1-től kiadó.

Römer Manó,
háztulajdonos.

3-1

6164. sz.
tkvi 1899.

Árverési hirdetés.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Böleskey Gyula végrehajtónak Angeli Miklós és neje Drescher Anna végrehajtásán szünetelő elleni 235 ft 24 kr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Csonoplán fekvő, a csonoplainakos 1487. sz. betétben A. I. a. foglalt és Angeli Miklós és neje szül. Drescher Anna tulajdonánál bejegyzett 2-4. sor, 9308., 9309. és 9692. hr. sz. összesen 1 h. 66 □ öl területű jószágterest 259 ftban; továbbá a csonoplainakos 971. sz. betétben A. I. a. foglalt és Angeli Miklós tulajdonánál bejegyzett 1. sor, 9762. hr. sz. 1123 □ öl szántóra 148 ftban; és végre a csonoplainakos 1065. sz. betétben A. I. a. foglalt és Angeli Miklós tulajdonánál bejegyzett 1-2. sor, 82/1. és 82/2. hr. és 843. ö. i. sz. ház és szárazmalomra s 103 □ öl beltelekre és 73 □ öl kertre 170 ftban ezennel megállapított kielégítési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899-ik évi augusztus hó 28-ik napján délelőtti 10 órakor Csonoplán közönségének megjelent nyilvános árverésen a megállapított kielégítési árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvényeikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1899. évi június hó 6-án.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. trvsnéki bíró.

2656. szám.
tkvi 1899.

Hirdetmény.

Karavukova község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírré teszi, hogy az 1886. XXIX. 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. törvényekben előírt helyszíni eljárás végett és pedig egyelőre csupán az azonosító **1899. évi szeptember hó 7-ik napján** az azonosítás befejezte után pedig a bizottság a községben megjelent.

Eennél fogva felszólítanak:

1. mindazok, akik a tjkönyvben előforduló bejegyzésre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszaköljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886. XXIX. t. c. 15-18. és az 1889. XXXVIII. t. c. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, vagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékkelengedés kedvezményétől is elesnek;

3. azok, akiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve hogy törlesztési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Karavukova község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kiküldött bizottság.

Hódságh, 1899. évi július hó 29-én.

Várady Endre, **Juhász Jenő,**
betétszerkesztő. 3-1 kir. aljbíró.

2232. szám.
tkvi 1899.

Árverési hirdetés.

A hódsághi kir. járásbírói mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az I-ső filipovai takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Kuncsák János végrehajtást szenvedő elleni 300 ft tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódsághi kir. járásbírói) területén lévő, Pivnica községben fekvő, a pivnicai 1021. sz. tjkvben A. I. sor, 958., 959/b-2. hrszám alatt 1/8-ad részben Kuncsák János, 1/8-ad részben Kuncsák Julianna férj. Tir Jánosné, 1/8-ad részben Kuncsák Zsuzsanna férj Grnya Józsefné, 1/8-ad részben kisk. Kuncsák András, 1/8-ad részben kisk. Kuncsák Katalin nevére felvett s az 1881. LX. t. c. 156. §-a d) pontja értelmében egészben elárverezendő 669. ö. i. sz. ház és beltelekre 428 ftban ezennel megállapított kielégítési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi szeptember hó 7-ik napján délután 3 órakor Pivnica községének megjelent nyilvános árverésen a megállapított kielégítési árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 42 ft 80 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényeikk c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kelt Hódsághon, 1899. évi július hó 15-én.

A hódsághi kir. járásbírói mint telekkönyvi hatóság.

1517. szám.
1899.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbírói 1898. évi Sp. I. 482/11. számú végzése következtében dr. Mayer Nándor zombori ügyvéd által képviselt Lovas Péter bezdáni lakos javára Magyar Róza és Kollár János bezdáni lakosok ellen 500 ft és járulékaik erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 578 ft-ra becsült 3 ló, 2 csikó, 2 koci, 1 földhenger, ágynemű és 1 varrógép által álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbírói V. 1589/2. 1899. sz. végzése folytán 500 ft tőkekövetelés, ennek 1898. évi október hó 14. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 64 ft 67 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Bezdánban alperes lakásán leendő eszközésére 1899-ik évi augusztus hó 17-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Zomborban, 1899. évi július hó 31-én.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

Pályázati hirdetmény.

A 2/1891. sz. községi szabályrendelettel a törvényhozás, illetve törvényhatóság intézkedéséig szervezett községi rendőrség létszámában leküszöbítés folytán megüresedett rendőrzetési állásra, melylyel évi 300 frt készpénzfizetés van összekötve, ezennel pályázat hirdetik.

Pályázó által igazolandó, hogy:
a) magyar honpolgár, b) védőkötésének megfelelt, 24. életévét betöltötte, az 50 iket pedig el nem érte, c) feddhetlen erkölcsű, teljesen rovatlan előéletű, d) teljesen egészséges, e) írni, olvasni tud és a községben divó nyelvet bírja, f) az örvezetési állásra ezeken kívül megkívánatik a magyar nyelvnek szó és írásban való oly tökéletes bírása, hogy az előirt írásbeli teendőket biztosan végezhesse.

Az alkalmazásnál elsőbbség adatik.
1. Az 1873. évi II. t. c. értelmében kedvezményezett altisztek és kiszolgált állami csendőröknek.
2. A hadsereg és honvédségnél kiszolgált egyéneknek.

3. Kifogásnélküli rendőrségi szolgálatban (nem felelőségi minőségben) alkalmazásban állott egyéneknek.
4. Végül előnynek tekintetik minden körülmények között a szolgálati magyar nyelvnek szó és írásban való bírása, valamint a nőtlenység.

Fenti körülmények és előnyök közokiratokkal igazolandók, az egészségi állapot törvényhatósági orvosi bizonyítvánnyal olyképp igazolandó, hogy a szellemi és fizikai állapot és a főbb érzékeknek, hallás és látás bírása teljesen kitények.

Pályázati kérvények fentiek szerint okmányolva alulirt előjárásához 1899. évi augusztus 16-ik napjáig bezárólag benyújtandók.

A ruházatot a rendőrzetési sajtójából tartozik fődni, a felszerelést a község adja.

Kupuszínán, 1899. augusztus hó 2-án.

Török Endre, Mikó János,
jegyző. 2-1 bír.

CSÓDTÖMEGELADÁS.

Alulírott tömeggondnok ezennel közhírré teszi, hogy közadós Bugarszky Athanasz zombori kereskedő csódtömegéhez tartozó és a csódteljár I. 1-1244. tétel alatt összeirt 14771 frt 34 kr beszerzési és 6531 frt 68 kr becsértéket képviselő kézműárúk és bolti felszerelés, a csódválasztmány határozata alapján egy tömegben, versenyfárgyalás útján eladás alá bocsájtatik.

Venni szándékozók felhivatnak, miszerint 1477 frt mint bánaipénzzel felszerelt zárt vételi ajánlataikat 1899. évi augusztus hó 20-ik napján délelőtti 9 óráig alulírott tömeggondnok vagy a választmányi elnöknel nyujtsák be.

A csódválasztmány sem az árúk minősége, sem mennyisége, sem pedig a csódteljár számadatainak helyessége iránt szavatosságot nem vállal és fentartja magának a jogot az ajánlatok közt szabadon választani és esetleg a legjobb ajánlatot is el nem fogadni.

Az ajánlatok felett a választmány 1899. évi augusztus hó 30-án délelőtti 10 órakor fog határozni.

Vevő köteles az általa megvett tömeg vételárát 8 nap alatt a tömeggondnok kezéhez készpénzben lefizetni és ugyanazon időn belül a tömeget átvenni és a bolti helyiséget kitüntetni. — Amennyiben a vevő a feltételek bármelyikének eleget nem tesz, bánaipénzének elvesztésén felül a csódtömegnek ezáltal okozott kárt is megteríteni köteles.

Az átruházási költség és illeték vevőt terheli.
A csódtömeg, nemkülönben a csódteljár előleges jelentkezés után alulírott tömeggondnok közbenjöttével bármikor megtekinthető.

Kelt Zomborban, 1899. évi augusztus hó 4-én.

Dr. Krónits István,
ügyvéd, mint közadós Bugarszky Athanasz
csódtömeggondnoka.
2-1

6850. szám.
kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Bács községben lemondás folytán megüresedett, előleges havi részletekben fizetendő évi 375 forint javadalmazással összekötött irnoki állásra pályázatot nyitok.

Mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, felhivom, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket folyó évi augusztus hó 15-ig hivatalomnál nyujtsák be, mert a később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

Hódságh, 1899. évi július 26-án.

Lichtneckert,
szolgabíró.
3-3

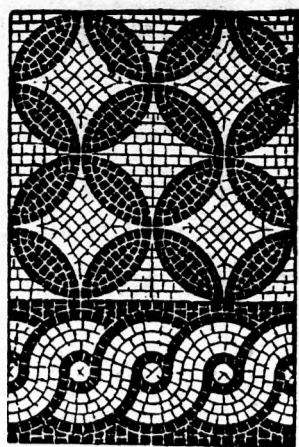
2374 szám.
kig. 1899.

Hirdetmény.

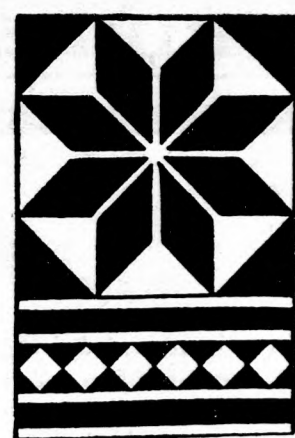
Ezennel közhírré tétetik, hogy a Bodrogh-Monostorszeg község határában folyó évi július hó 10-én bitangásban talált 1 drb 4 éves, zöldes, 40 frtra becsült tinó folyó évi augusztus hó 12-én délután 3 órakor a helybeli községházánál tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek, készpénzfizetés mellett a becsáron alul is el fog adatni.

Kelt B.-Monostorszegen, 1899. évi augusztus 1-én.

Alföldy Géza s. k., Csatalinacz Máté s. k.,
jegyző. bír.

NOVAK G.
márvány, mozaik és cementárúk
gyári fióküzlete:
Zomborban,
megyeháztér Odry-féle házban.
Képviseelője és üzletvezetője.
Csavrak Mihály.

Elvállal mindennemű cement munkát, ugymint:
gránit terrasót, fürdőkádak felállítását és kapubejárók keramitlapokból
betonburkolatba való lerakását,
nedves lakások és falak szárazzátételét, pincék és padlások, magtárak betonirozását,
sirkőlapok készítését.

Raktárt tart nagy választékban műcement, mozaik-keramit és metlachi lapokból, valamint agyagcsövekből.

Beocsini portlandcement és hidraulikus mész nagyban és kicsinybeni eladása. 10-9

Egy jó házból való fiú

tanonc
felvétetik 3-1
ifj. Trischler Ferenc
rövidárú-üzletében HÓDSÁGHON.

1556. szám.
kig. 1899.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.

Bács-Feketehegy községben elbocsájtás folytán megüresedett gyalogrendőri állásra pályázatot nyitunk.

Felhívjuk mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket alulírott község előjáróságánál 1899. évi augusztus hó 15-ik napjának délutáni 5 órájáig adják be. Később érkezők figyelembe nem vétetnek.

Javadalmazás: 300 frt készpénz utólagos havi részletekben.

A felszerelést a község adja; a ruházatot a megválasztandó tartozik sajtójából beszerezni.

Bács-Feketehegy, 1899. évi augusztus hó 4-én.

Kozma Dezső, Bányai Péter,
jegyző. 2-1 bír.

9033. szám.
kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

A bács-kulai járásba kebeleztet Bács-Keresztur községében lemondás folytán megüresedett és 360 frt előleges havi részletekben fizetendő javadalmazással összekötött községi irnoki állásra ezennel pályázatot nyitok. Felhivom az ezen állást elnyerni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelendő kérvényeiket hozzám folyó évi augusztus hó 25-ig annál is inkább nyujtsák be, mert az azontul érkezőket figyelembe nem fogom venni.

Bács-Kulán, 1899. évi július. hó 31-én.

Dr. Széchenyi Tamás,
főszolgabíró.
3-1

6450. szám.
kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Csantavér községben megürrült községi irnoki állás betöltése céljából pályázat nyitattik.

Ezen állás javadalmazása: a községi pénztárból havi előleges részletekben 300 frt.
Felhivatnak a pályázni szándékozók, hogy pályázati kérvényeiket Bács-Bodrogh vármegye 6/közgy. 1887. sz. szabályrendelet 15. §. megfelelőleg felszerelve hozzám folyó évi augusztus hó 30-áig annalval inkább nyujtsák be, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

A választási határidő utólag fog kitztetni.
Bács-Topolya, 1899. évi augusztus hó 1-én.

Császár Péter,
főszolgabíró.

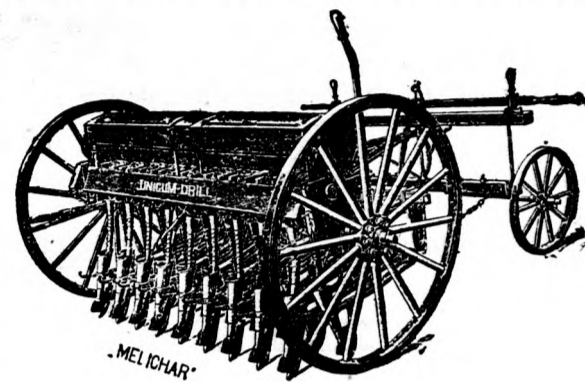
7983. szám.
kig. 1899.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye titeli járásába kebeleztet Káty községében üresedésben levő irnok-kézbesítői állásra pályázatot hirdetek, felhivom az azt elnyerni óhajtókat, miszerint szabályszerűen felszerelt kérvényüket hozzám folyó évi augusztus hó 20-ig annál is inkább nyujtsák be, mivel a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Az állás javadalmazása évi 360 frt.
Titel, 1899. július hó 26.

Szemző János,
főszolgabíró.
3-3

Van szerencsém a nagyérdemű gazdaközö-
ség becses tudomására hozni, miszerint a
Melichar-féle szabadalmazott és a kontinensen
legjobbnek elismert és legelterjedtebb

Unicum Drill sorvetőgépek

kizárólagos képviselőt Bács-Bodrogh megye területére elnyertem és ezekből úgy bajai, valamint bács-kulai, titeli és ó-becsei üzleteimben állandóan nagyobb raktárt tartva, lehetővé tevé ezzel az azonnali leggondosabb kiszolgálást.

Az Unicum sorvetőgépek előnye
más vetőgépek felett ma már annyira ismeré-
tesek, hogy azokat külön kiemelni szükségtelen,
ugyanazért is azon tiszteletteljes kérelemmel for-
dulok az igen tisztelt gazdaközönséghez, szives-
kedjék becses rendelmenyeivel engem bizalommal
felkeresni és én előre is biztosítom a leggondo-
sabb kiszolgálásról.

Árjegyzékkel és árajánlattal szivesen szolgál

SZÜCS ÖDÖN
mezőgazdasági gépgyára Baján.

30246. szám. Bács-Bodrogh vármegye alispánjától.
alisp. 1899.

Pályázati hirdetmény.

A vezetésemre bizott vármegye almási járásában lemondás következtében megürrült évi 220 frt fizetés, 30 frt lakpénz és 20 frt évi csizmapénz és természetbeni ruházattal (évente 1 sapka, 1 atilla, 2 kék nadrág, 1 vörös mellény, egy teljes kanavász nyári ruha, valamint 3 évente egy báránnyelvényes mente és 4 évente egy köpeny) javadalmazott járási hivatalnoki állásra ezennel pályázatot nyitok és felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1873. évi II. t. c. 12. §-ában és ugyanazon törvénycikk 17. §-ának c) pontjában körülírt követelményeknek megfelelően felszerelt kérvényeiket 1899. évi augusztus hó 31-éig hozzám annál is inkább nyujtsák be, mert a később érkezőket figyelembe venni nem fogom.

Zombor, 1899. évi július hó 26-án.

Karácson Gyula s. k.,
alispán.
3-2

Mellékjövedelem.

Előkelő, legjobb hírnévnek örvendő, régi biztosító társulat

helyi ügynököket keres

a következő helységeken: Bezdán, Kernyaja, Kolluth, Krusevlya, Nemes-Militics, Apatin, Bresztovác, Dorozsló, Monostorszegh és Rác-Militicsen.

Csakis oly egyének, kik némi jártassággal bírnak a biztosítás terén, vagy családi összeköttetések révén nagyobb eredményre számíthatnak, felkértek, hogy ajánlataikat „Biztosító” jelige alatt e lap kiadóhivatalába intézzék. 3-3